

Lovforslag nr. L 188. Fremsat den 27. februar 1979 af Bollmann (CD), Brusvang (CD) og Langsted (CD)

Forslag

til

Lov om ændring af ligningsloven

(Standardfradrag for ejerlejligheder og fradrag for udgifter til reparation, vedligeholdelse og energibesparende foranstaltninger)

§ 1

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), jfr. lovbekendtgørelse nr. 462 af 13. september 1978, som ændret ved lov nr. 593 af 29. november 1978, foretages følgende ændringer.

1. I § 15 G, stk. 1, indsættes efter »lejligheder«: »samt ejere af ejerlejligheder, der tjener til bolig for ejeren,«.

2. I § 15 G, stk. 2, indsættes efter »enfamiliehus«: »og ejerlejligheder«.

3. I § 15 G, stk. 5, udgår ordene »til isole-ring m. v.«.

4. § 15 G, stk. 8, udgår.
Stk. 9 bliver herefter stk. 8.

5. § 15 I affattes således:

»§ 15 I. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan ejere af en- og tofamilieshuse, ejerlejligheder og de i § 15 E omhandlede stuehuse, der tjener til helårsbolig for

ejeren, fradrage udgifter til reparation, vedligeholdelse og energibesparende investeringer vedrørende disse ejendomme. Fradraget kan højst udgøre 10.000 kr. og indrømmes for det indkomstår, i hvilket arbejdet er fuldført.

Stk. 2. Fradrag efter stk. 1 indrømmes kun for dokumenterede udgifter til arbejder, der er udført af virksomheder, der er registreret efter lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift).

Stk. 3. Hvor en ejendom, der anvendes som helårsbolig, tillige i væsentligt omfang benyttes erhvervsmæssigt, kan der alene beregnes fradrag for udgifter, der vedrører den del af ejendommen, der benyttes som helårsbolig for ejeren.

Stk. 4. Udgifter, der er fradraget i indkomsten efter stk. 1, medregnes ikke ved opgørelsen af grundlaget for skattemæssige afskrivninger og medregnes ikke til anskaffelsessummen ved opgørelse af skattepligtig fortjeneste ved afståelse af ejendommen.

§ 2

Loven har virkning fra og med indkomståret 1979.

Bemærkninger til lovforslaget

Lovforslaget indeholder ændringer af gældende regler på to væsentlige områder:

- a) Bestemmelserne om anvendelse af standardfradrag udvides til også at omfatte ejerlejligheder.
- b) Fradragsretten for isoleringsudgifter, der blev indført som en del af augustforliget i 1977 mellem socialdemokratiet, venstre, det konservative folkeparti og det radikale venstre, udvides, og administrationen af disse regler forenkles væsentligt.

- a) Indehavere af ejerlejligheder er i dag ikke berettiget til standardfradrag på 2.000 kr. Da disse ejere i øvrigt er undergivet tilsvarende regler for beskatning af lejeværdien, og da det må være i samfundets interesse, at der foretages den normale vedligeholdelse af disse boliger, findes det rimeligt at sidestille ejerlejligheder med andre ejerboliger også med hensyn til standardfradrag.
- b) Lovforslaget indebærer en meget væsentlig forhøjelse af maksimumsgrænsen for fradrag, ligesom udgifter til reparation og vedligeholdelse efter forslaget vil berettige til fradrag.

Begrænsningen på 50 pct. af udgifterne og bundgrænsen på 1.000 kr. foreslås afskaffet.

Forhåndsgodkendelsen og efterfølgende kontrol – herunder anvendelsen af energikonsulenter – fra de kommunale myndigheder bortfalder, ligesom begrænsninger vedrørende ejendommens alder og ordningens løbetid udgår.

Formålet med lovforslaget er at opmuntre til gennemførelse af energibesparende foranstaltninger, reparationer og vedligeholdelse i et væsentligt større omfang, end de nuværende regler giver mulighed for.

Forslaget vil medføre en forøget beskæftigelse i

byggefagene og vil sikre, at organiserede håndværkere og byggevirksomheder favoriseres på bekostning af det såkaldte »måneskinsarbejde«.

Efter ændringen i loven i december 1977 er det konstateret, at ejere af de nævnte boliger ikke i forventet omfang har benyttet sig af fradragsmulighederne og har dermed ikke fået gennemført de ønskede isolerings- og reparationsarbejder.

Årsagen hertil er efter forslagsstillernes opfattelse dels, at beløbsgrænsen på 3.000 kr. er alt for lav, og dels, at de administrative besværligheder med ansøgning, forhåndsgodkendelse, energikonsulentordning og efterkontrol er så besværlig og omfattende for skatteyderen, at det har virket afskrækkende på lysten til at anvende reglerne.

Med de i nærværende forslag anførte udvidelser af beløbsramme og de administrative forenklinger, der er indeholdt i forslaget, vil en væsentlig større del af boligejere have mulighed for at foretage de samfundsmæssigt ønskelige arbejder til gavn ikke mindst for beskæftigelsen.

Forslagsstillerne har ikke haft mulighed for at foretage beregninger af de provenumæssige virkninger af forslaget, men beløbet vil kun være en meget lille brøkdel af de 15–20 mia kr., som boligministeriet i 1977 har beregnet som nødvendig investeringsramme for den eksisterende boligmasse, hvis reduktion i energiforbruget i perioden 1975–1985 skal kunne gennemføres som forudset i regeringens energiplan.

Når der samtidig tages hensyn til de administrative besparelser for kommunerne, til de skattemæssige virkninger af bedre kontrol med »måneskinsarbejde« og sidst, men ikke mindst de meget positive virkninger på den beskæftigelsesmæssige effekt, er det forslagsstillernes overbevisning, at lovforslaget samfundsmæssigt er økonomisk forsvarligt.